

Su-35C proti F-16

lipovylis.cz/wordpress/su-35c-proti-f-16/

0

Situace, samozřejmě, upřímně přiznáváme, má k boji velmi daleko, ale to už určují ti, kteří se setkávají na nebi poblíž Tchaj-wanu. Tedy piloty letectva Čínské republiky a letectva PLA. A oni, jak si všimneme, jdou naplno, protože i toto je součást války, i když nekrvavé, která trvá už několik let.

Proto jsou F-16, což je Fighting Falcon, tedy „Fighting Falcon“ a Su-35SE, což je prostě exportní Su-35S, k vidění na obloze velmi často. Možná dokonce častěji, než by si někteří politici přáli.

A je celkem logické, že každé takové setkání, které stále více vypadá jako souboj, sleduje obrovské množství očí. A nejen Číňané (připomínám, že na Tchaj-wanu žijí Číňané úplně stejně jako na pevnině), protože to je opravdu zajímavé, protože F-16 se chystají někde na ukrajinském nebi srazit s téměř stejným Su – 35.

Klíčové slovo je samozřejmě „téměř“. Exportní model se bude lišit od modelu vytvořeného „pro sebe“.

Obecně se „Falcon“ často setkává se „Sushkou“ ve vzduchu. Důvody a místa jsou různé, ale podstata je stejná. Ukázka schopností a síly nervů, ale i to se děje různými způsoby.

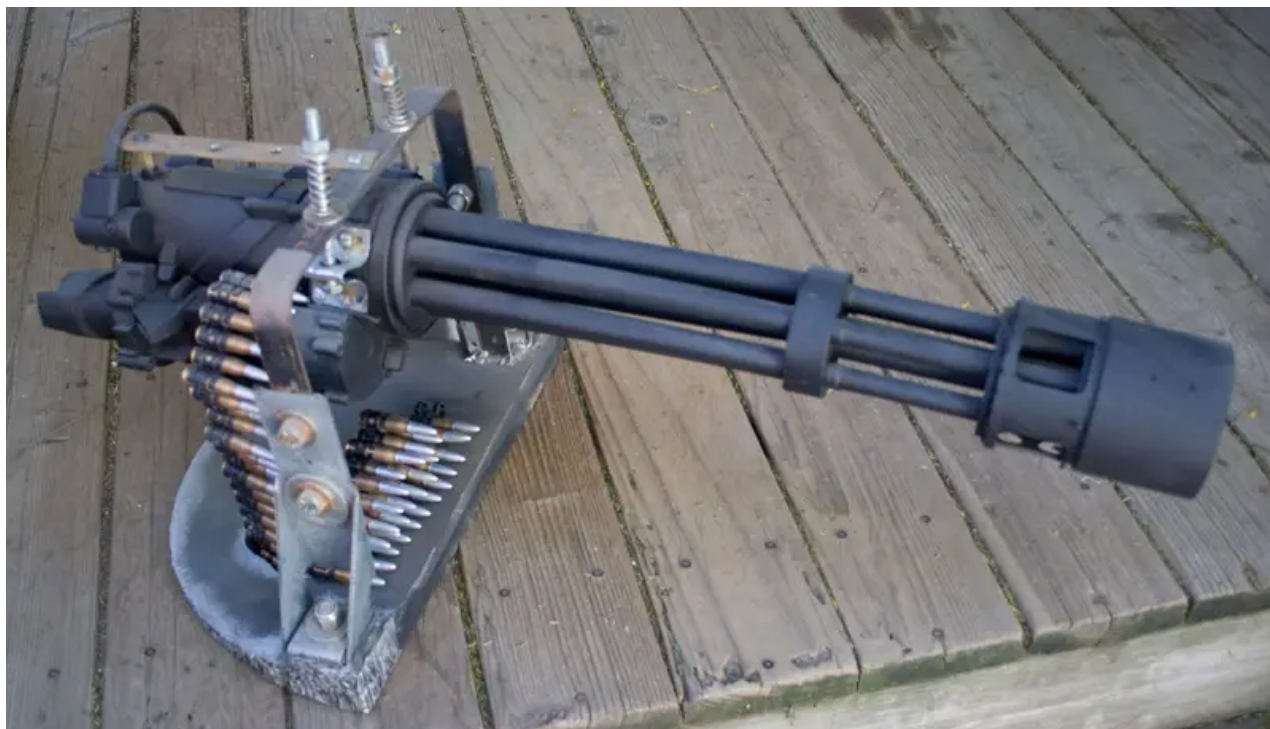
Ne nadarmo ale média za oceánem dělají tak opatrné prognózy od různých generálů (většinou ve výslužbě, kteří nejsou vázáni závazky vůči Pentagonu), že F-16, jakmile budou převedeny do Kyjeva, nebudou schopny radikálně změnit situace. A dělají to na základě výsledků těchto „setkání“.

To prostě nevíme, ale naši piloti se více než často dostávají do kontaktu se zahraničními kolegy ve vzduchu. Nad vodami Baltu, nad Tichým oceánem, nad Středozezemním mořem. Doposud, kromě jediného zdánlivě náhodného startu na britském letadle, nebylo nic takového zaznamenáno, ale zde nejde o shození, řekněme, Poseidona do vln. I když ve vlnách Černého moře by to bylo velmi výrazné.

Americké letectvo obecně nazývá celou tuto leteckou show „tajnou leteckou válkou“. Ve skutečnosti tam nezuří jen naši, čínští piloti se velmi ochotně účastní všech „letových misí“ a v poslední době se stále častěji objevují zprávy, že ani íránští piloti nejsou proti předvádění zubů a raket. .

A pokud uvážíte, že Su-35 jsou již dodávány do Íránu na základě smlouvy...

Tady na jevišti blízkovýchodního divadla, promiňte, nevisí tu žádná zbraň. Tam takovou stuhou pověsili celý minigun.

Na druhou stranu, v čem je politický problém? V žádném případě, čínští, ruští, iránské piloti se se svými americkými a dalšími kolegy nepotkávají poblíž vzdušné hranice Texasu nebo Kalifornie, že? Vůbec nemám na mysli politiku, ale fyziku. Starý Newton, bůh ví, když přišel se zákonem, že každá akce vyvolá reakci. Čím rychleji běžíte vpřed, tím silnější je vítr ve vaší tváři. Čím drzejší jsou piloti US Air Force, US Navy, USMC a tak dále, hlavní je, že s předponou „USA“ předstírají, že mohou létat, kam chtějí, tím je pravděpodobnější, že se někdo rozhodne od toho je odradit.

Nežhavější setkání se ale odehrávají nad teplými vodami Východního a Jihočínského moře. Právě tam můžete naše hrdiny nejčastěji vidět bok po boku a ne vždy se tak děje potichu a s grácií. Intenzita vášně je vážná.

Nejzajímavější na tom je, že z mnoha nejasného důvodu jsou ve vzduchu poblíž Tchajwanu nejčastěji k vidění letouny ruské výroby Su-30MKK a Su-35SE. Těžko říct, proč se tam naši objevují častěji než „domorodí“ čínští stíhači, ale je to tak. J-16 se také účastní, ale J-20 je naprosto vzácný host.

Letectvo Čínské republiky zahrnuje F-16. Zpočátku série A a B, později se k nim přidala řada D a pak se vše hromadně modernizovalo na úroveň F-16 Block 70. Snad dnes Viper (jak říkají 70/72, rozdíl je jen v motory) je nejlepší modifikací Fighting Falcon, která je dostupná operátorům mimo USA. S novým aktivním radarem s fázovým polem (AFAR) AN/APG-83 Scalable Agile Beam Radar, vylepšenou avionikou, sadou zbraní a vybavením pro elektronický boj vypadá letoun působivě. Ale – veterán.

O Su-35S v zásadě není co říci, bylo toho již řečeno tolik, že je to dokonce nějak nepohodlné. Ale je tu malý čínský trik. Spočívá v tom, že Su-35 je schopen brát kontejnery na externí závěs. A ne jednoduché, nebo, řekněme, s vybavením pro elektronický boj, ne. V našem případě jsou užitečnější kontejnery naplněné různými průzkumnými prostředky. Elektronický průzkum je oblast, která vyžaduje průlom v energetice, a tu jsou letecké motory schopny zajistit.

Od loňského roku mají všechny návštěvy stíhačů PLA Air Force dva cíle: prvním je co nejpřesněji vypočítat kvantitativní a kvalitativní složení tchajwanské protivzdušné obrany, druhým je otestovat jejich vývoj v oblasti elektronického boje v prostředí to je přesně blízko k boji.

Poté, co obdrželo Su-35 v roce 2015, již v roce 2018 je letectvo PLA použilo v oblasti Tchaj-wanu. Obecně se věci pro Su-35 ukázaly zajímavé: čínské letectvo jim přidělilo roli námořních leteckých stíhaček operujících ze břehu konkrétně v oblasti Tchaj-wanu. Pak je vše jasné: nejprve pětatichtníci pracovali ve smyslu hledání systémů protiletecké obrany na Tchaj-wanu, nakreslili určitou mapu schopností a poté začali pracovat s pomocí vhodného vybavení takříkajíc v tréninkovém režimu .

Obecně lze říci, že velení letectva PLA velmi jasně definovalo roli Su-35 ve svém schématu pro Tchaj-wan. Zde můžeme klidně přidat antiradarové střely, i když ne naše, ale čínské, ale přesto: praxe Severního vojenského okruhu ukázala, že Su-35 je velmi nepříjemným jevem v životě jakýchkoliv radarových zařízení.

Letectvo ROK si nedělá iluze, všichni všemu dokonale rozumí, jak že tchajwanské letectvo je kvantitativně horší, tak Falcon vůbec není soupeřem Sushky, ale přesto se ze všech sil snaží ukázat schopnosti jejich letectva.

Celý tento letecký cirkus uvažujeme výhradně z pohledu F-16, jako možného objektu konfrontace na nebi Ukrajiny. Hrozí, že doručí... Samozřejmě ne bloky 70 nebo 72, které by byly jednodušší, místo aby se odepisovaly. Protahují svaly, ale kam chcete, aby šly? Zpátky do vlasti, do rodného přístavu? Dokud nemáte touhu, jak víte, musíte prokázat své schopnosti.

Chcete-li vážně zvážit možnosti, je nejlepší pohled zvenčí. A zde je názor indických specialistů, kteří dění velmi bedlivě sledují, velmi orientační. A vzhledem k tomu, že Indie a Čína mají také územní nároky, které čas od času vyústí v pohoršení na hranicích někde vysoko v horách, tak není vůbec potřeba, aby Indové milovali Čínu, navíc jsou v Asii přímými konkurenty; Pacifická oblast. Takže navzdory skutečnosti, že Indii a Tchaj-wan dělí 4 tisíce kilometrů, indická armáda bedlivě sleduje, co se děje. Jednoduše proto, že blízko je indo-čínská hranice.

Takže indiští specialisté, kteří nemají své čínské sousedy absolutně za co milovat, na F-16 nijak nekývnu. Případnou srážku amerických a ruských aut naopak vnímají velmi kriticky.

Hlavní věc, kterou Indové nemají rádi, je kupodivu radar. Ano, F-16V (toto je tchajwanská verze letadla) má zdánlivě vynikající radar s aktivním elektronicky skenovaným polem (AESA / AFAR), ale to je jen polovina příběhu, protože Su-35S má radar přesně stejný typ, Irbis E“.

Americký systém má ale velmi slušný průřez a drak letounu F-16 je poměrně úzký. To vedlo k tomu, že původně plánovaný radar Raytheon Advanced Combat Radar (RACR) byl horší než jeho konkurent, AN/APG-83 SABR, který má menší rozměry, a tedy i schopnosti. Ale hlavní je řetězec: menší velikost – méně buněk – snadněji potlačitelné.

Bylo by velmi zajímavé číst zprávy čínských a tchajwanských pilotů (to je humor) ohledně incidentu ze srpna 2022, kdy si čtyři F-16V nevšimly dvou Su-35, které již téměř zaujaly výhodnou pozici. To znamená, že zařízení Su-35 zřejmě dokázalo učinit letoun relativně neviditelným, alespoň pro konkrétní piloty F-16V.

Špatné radary nebo dobré kontejnery s elektronickým bojem jsou otázkou několika tisíc dolarů nebo i více.

Na druhé místo indičtí piloti kladou převahu Su-35 v rychlosti a ovladatelnosti, což je dáno výkonem motorů (1 x 7900 kgf u amerického letadla a 2 x 8800 kgf u ruského) a přítomnosti řízeného vektoru tahu v našem letadle. Na hmotnosti a velikosti záleží, ale pokud se letadla rozhodně nemohou otáčet na „psím smetišti“, tak se dnes letecké bitvy nedějí.

Hlavní ale je, že podle indické armády je situační povědomí pilota F-16 nedostatečné, z 90 % díky radaru. Je těžké říci, jak hluboce chápou, co je podstatou, ale „Falcon“ byl odvrácen od jejich konkurence a o přijetí F-16 do služby v indickém letectvu se ani neuvažovalo.

To znamená, že něco vědí.

Nyní své „něco“ vědí i Tchajwanci, protože promiňte, když čtyřem pilotům v F-16 „unikl“ pár Su-35, v případě konfliktu by to znamenalo jedině: určitý počet (od 2 až 4) tchajwanských letadel bych se na letiště rozhodně nevracel. Ale to jsou problémy, které budou muset vyřešit.

Pokud jde o naše téma, ano, již několik let dochází k „vybavování“ letounů PLA Air Force (ruské a čínské výroby) letouny kyrgyzského letectva (americké a tchajwanské). A bilance zde není ve prospěch Čínské republiky, protože letadla ČLR jsou prostě lepší. A je jich víc.

Na to vše se díváme prizmatem Ukrajiny. Jsou takové naděje, že dorazí F-16 a... No a co? A vítězství?

Nejednou řekli, že ne. Letadla byla právě dovezena a narychlo opravena a podobně vycvičení piloti nebudou schopni nic. Zde se opět můžete podívat na Číňany, kteří tři roky létali se svými piloty na Su-35, než je poslali na Tchaj-wan. Tři roky. Ale to jsou jejich vlastní piloti a letadla zakoupená za peníze země.

V případě Ukrajiny vše vypadá trochu jinak: rozdávají letadla zdarma, učí zdarma, vše je obecně zdarma. Je jasné, že dobré věci rozdávat nebudou, je to vidět na tom, jak rychle jdou vychvalované německé tanky a samohybky do oprav. Letadlo je mnohem složitější

mechanismus;

Platí zde nějaká zvláštní zásada: vezměte všechno a využijte to na maximum. Stále je však rozdíl mezi raketou a letadlem. Raketa (pokud není od Muska) je věc na jedno použití. Jednorázová, řekněme, aplikace. Letadlo je úplně jiný princip.

Samozřejmě, pokud nejvyšší patra ukrajinské vlády chtějí oživit taktiku kamikadze letadel a podle toho to stále více vypadá, co se děje, pak nezbyvá než rozhodit rukama a čekat. Co čekat? Ano, výsledky, protože právě nedávno ministr zahraničí Kuleba řekl, že jeho „dobrá“ diplomacie nefungovala, a nyní plánuje tvrdě požádat Západ o systémy protivzdušné obrany Patriot a letouny F-16.

Názvosloví je jasné, ale není úplně jasné, co to znamená „zeptat se drsně“? Poptávka? SZO? A jak to všechno nakonec skončí? Kyjev už se pomalu začíná posílat do pekel (ahoj, Býci, že?), Ale pokud začnete vyžadovat... drsně...

Ne, je jasné, jak to nakonec dopadne. Situaci nebudeme posuzovat jako celek, ale pokud jde o naše téma, bude to jednoduché: F-16 není vůbec konkurentem Su-35, to je již dlouho jasné a pochopitelné. A nebude moci mít žádný konkrétní dopad na situaci, a to ani krátkodobý (jako v případě raket SCALP a Storm Shadow). Všechny silné a slabé stránky tohoto ctěného veterána jsou příliš dobře známy.

Jestliže jsme s raketami museli něco vymýšlet za chodu a vypracovávat protiopatření za velmi napjatých časových podmínek (a na Západě přiznávají, že se to naší armádě povedlo), pak s F-16 je vše mnohem jednodušší, protože letoun byl známý na dlouhou

dobu. Od roku 1982, kdy byly izraelské F-16 v plném proudu proti syrským MiGům, naši poradci studovali všechny informace získané během bitev.

To znamená, že F-16 je „pod radarem“ již více než 40 let a není na něm téměř nic neznámého. Z toho plyne zcela oprávněný sarkasmus ohledně toho, že tento letoun (nikoli poslední modifikace) bude schopen udělat nějaký rozdíl v konfrontaci mezi oběma armádami.

Přinejmenším všechny ostatní „novy“ měly jen dočasný úspěch, i když, nutno přiznat, někdy byl tento úspěch docela působivý.

V našem případě dochází k určitému nedorozumění. Zdá se, že všechny tečky byly tečkované, a ještě více, i bylo tečkované a ukrajinské letectvo na tom nemá absolutně co ukázat. Vlastně bych si dokonce vsadil na Býka než na Sokoly. Přinejmenším by mohly způsobit nějaké škody, zatímco naši počítali německé rakety a vydávali na ně doporučení.

Ale z nějakého důvodu Ukrajinci s maniakální vytrvalostí žebrají o letadla. Které jsou předem odsouzeny k záhubě. Naše protivzdušná obrana je velmi dobře zná a znají je i piloti. Vystává otázka „proč?“, a to takovým způsobem, že se neočekává rozumná odpověď.

Možná si někdo ze čtenářů myslí? Bylo by zajímavé seznámit se s případem, kdy „mnoho hlav – mnoho myslí“. Ozbrojené síly Ukrajiny už mají tanky, které jsou k ničemu, jsou tam samohybná děla, která se nedají opravit, jsou obrněné transportéry, které neplní své funkce, jsou AMX, u kterých je naprosto nejasné co a proč. Co bude dál? NATO již dlouho zaškrťává políčka, kde je uvedeno vybavení, které nebylo testováno v reálném boji, i když jen kvůli tomuto?

Autorství:

Kopie materiálů někoho jiného

About The Author

Continue Reading

Previous VIDEO – Porovnání raket podle maximální rychlosti. Video ukazuje rakety z Ruska, Severní Koreje, Číny, USA, Indie, Izraele / Porovnání raket podle maximální rychlosti. Na videu jsou vidět rakety z Ruska, Severní Koreje, Číny, USA, Indie, Izraele